

ודב ביגון וחנן פורת ויואל בז'נווין וויהנן בז'יעקב, אни יכול להתווכח אתם מתוד אהבה נקדורה, מותך אותה משכונות חוקע, הלא היא משכנת הקרקע הצוינית. אני יכול ליצאת מתרך אחריות משותפת לבני גורלו של העם היהודי והמשיך קיומו של העם היהודי, ולתגידי, בואו נחפש פתרונות ייחד. ואילו עם הקבוצות האנטיציויניות, המתglasמות באגדות ישראל ונספחה, אין לי שפה משותפת. השאלה האמיתית, לפי דעתך, היא, אם אנחנו מסוגלים לקיים מסגרת חיים ייחד או לא, ללמידה לוותר". פרוט' ליבוביץ': "אני אדם אשר בשביבו המדרינה בכלל אינה הבעה המרכזית. איני פשיטט. גם לא בכליי מודע. המדרינה אינה אלא מסגרת: אין לה שם ממשמעות ערכית כלשהי, יש לה רק ממשמעות אנטיסטרומנטית לית-יפונציאנלית. הבעה היא האם. וכשלבני-אים יש תכנים משותפים שעושים אותם לעם אחד, קיימת גם הבעה של העם.

"הנה כאן שני-אים, שנייהם מודעים לבנות לירוו רויותם. כל אחד גם ראה בשני יהורי, והם אינם יכולים לאמל את השם של אחד מהם, ואינם יכולים לאמל את השם של השני. ואנו לא אינה חברתיות, ואני לא קורא להו נשא ציוני, רדיבקה גוננים, אבל באופןן לאומי לבני ציבור דתני, כבר בשם הציבור הרתמי שם מה, כפי שנistica ואת

"צד אחד, דואקה משומש שהוא מודע לכך שהצד השני הוא יהודי, והוא בו מהנה של עבריינים. המhana השני, אלא אם לא רגון המדרינה והחברה. לכן אני איני שוכנעת אפסיירום של גישור ביןיהם. נקודת."

אישית, אלא גם כטביעה של יישור בণיהם. נקורה".
אה שום אפשרות של יישור בণיהם. נקורה".
טורים: "בעצם יש שלוש גישות: גישתו של ישעיהו
כוביזין, שאיננו רואה בכלל את המקומות את האפשרות
בישור, אם כן – חלקו. עמדת נוספת נספה, שרוב הרגרים
חרד המשמיעו בודריאנטים שונים, זו העמדה שמחפשת
ת האמצע או את הפתרונות האפשריים, ועמדת השביעי
ישראל רוזן, המנסה להגדיר את המדינה כמדינה יהודית.
נדמה לי, שכוא ניתן לסתמו קו נסוף של מהחולוקט: האם
מריינה היא מדינה יהודית, מה שאני נבי בשם פבים ואופן
נני יכול לקבל, ואני מתאר לעצמי שגם אחרים ירצו
וחוריך חלקו על זה, או שאחננו מדברים על מדינת
פודוקרכט.
השווים, גזירות לשובר לשולב הבא. וראי עוד נתיחס לא-

המשך בעמוד 20

אנני חושן שצרכיים להתחייב לכולם את האפשרות לחיות
את חיים
הרב ר' הנעה, כפי שנאמר, אינה חכרתית, ואני לא
מקובל שיש ענה פליטית. היה קיורו להו גושא צינוי
לאוזמן. מחד היבירור הדתי יש הרבה גוננים, אבל באופן
גס הוא נתקל בין יצירור דתיל'יאומי לבין יצירור דת'
שהוא לא מבליך לאומני. אני מדבר בשם יצירור הדת'
לאומני. שוש המחלוקת הוא לשם מה, כפי שניסח זאת

קרוב לוודאי שמדובר בישתלהו ذاتיים או לוניים זה בזה. נראה שטענו שבת של צד אחד, פירשו מירור חייו של הצד השני. מעת הסובלנות שעוזר היהיתה קיימת, הולכת ונעלמת, ואחת נקמה תופסת אלימות. האם החיים בצוותא בכלל אפשריים, מהם הקויים והאודומים של הניצים. אין נראה מחר

הרב ברוך אונז גראניטוביץ' אמר כי בדורותיו של ר' נירב
אמריקאית במדרה רביה. והוא שאלת הצעיר את ר' נירב:
“האם זו תהא תרבות שאני רצוי לבל ללבך תרבותה.”
ר' נירב אמר לו: “האם זו תהא תרבות שאני רצוי לבל ללבך תרבותה, אז תרבותה מלחמת תרבויות. זה לא נוח
לומר, אז אומנם האם אנחנו מלחפים כאן מדינה יהודית-
ארץ – ותפשה שאני רוגל בה – וכמוון השאלת היא
איך ועם מה ובאו אמצעים, או שערכיו הפרט הם
הגוברות מיל ללבך תרבותה. האם זו תהא תרבות שאני
היהתי רצוי לארות, או שתתקיים כאן תרבות אחרות,
אמריקאית במדרה רביה.”

הרב בר' אמר כי די פסמי, משום שהכיוון הולך ונעה
כיוון שמדובר בתקנות אחד מהמשני. כי הירוש מאמין, אני
מצפה שתמוך עם ישראל לארצו, עם האפשרות להתנהג
ברצונו שום כפיה של גופים ורבים. יש תרתקחות מעריכים
יהודים טוטניות וזה יוצר אצלם בעיה ערכית קשה
מאוד. אשר נבעם הראשונה בהיסטריה יש אפשרות
לייהודים מחלת אידם רוחן לחוויה. הם נאים
ואמרם לא יתנו אידם רוחן לחוויה.
חדרש, עם כל יהודי שבלינו והוא היה מושג אחר, מושג
אי-אפשר לקבל אתו. מבחן הזהיר האלדי, יש כאן
אמנם בעיה של חוקים מסוימים שמגבילים את יהודתו.
מה שקיים מטבח שחייה, שבאי-যোগ্যতা מקום אנשי ימדרו
לומר עי' מה מטבח שהוא שונה, כדי לא לפגוע בערכים יהודיים
מקודמת אליהם. ורשות של חירשים הולך ומתנהל פה,
ולכן קדיל ליהדות אופטימי".
שפטורין אמר וושב השכסוך האמתי אייננו בין דתיהם
והחילונים אלא בין צנונים לבני אלה שם אנט-ציונים.
עם כל מדיניות הפליטויות ישיין לטע ישראלי רוזו

הרב י'ישראל רוזן ראש מכון צומת בגורש עזיזון.
המכון עוסק בפרטין בעיות הלכתיות באמצועים המודרניים.
ਆיש גוש אמונים, ומיציג נאמנה תפיסות של המתונאים
בקרכ' החיבור החריליאוני. מבן שחוירובקה בנו לבני
מרבית המשתפים היה נוקבך. אך בהחלט הסתמננו
אפשרויות של שיתוף פעולה וגיבושים קו אמצע שניין
לחיות עימנו.

שנזרם: מהו "אני מאמין" שלכם?

ברוג' נראה לי, שבעיתית דתים הילונים כמו שאנחנו קוראים ללה, כמו שאנותו מקרים אותה מומפעה הרוחב שללה, היא הילק מעמד הרבה יותר גדול של תהליכיים, גם חבורתיים וגם היסטוריים, הקרים. בין השאר, בעמורת היחסים בין היהדות אירופה ליידות המורה. בעצם, נראה לי שכפל המהומה הגדולה הזאת היא היפוש תשובה לשאלת שם מה, בשכיב מה אנחנו ייחד כאן, למלה חורנו, ואם חורנו, איך חורנו, ומה אנחנו רוצחים לעשות. סימן השאלה הגדול השטלי מועל ישראל ביזום, הוא לשם מה?

טרופס' דיזז-צבי: "אני חושב שהבעיה היא לא הבעיה הדתית, כל הנושא של חסדי יהדות ומדינה, דת ומדינה, אנינה בעיה דתית. אין לה משמעויות דתית. אני גם לא חושב שהוא בעיה דתית. בחלקה וזה בעיה פוליטית, אולם בעיקר, והוא בעיה בפסיכולוגיה של האי ריאלאטוגיה, היצנות הדתית אספה להשתית את מדיניות על התורה, אולם מוצא לפני פרטיה מדיניות חילונית, ואילו לציבור היהודי היהת אידיאולוגיה חילונית, אך הוא לא יכול היה להתחש לנימיים היסטורי-סידדיים. הגישו על הפער הזה נעשה באמצעות איזושהי מאותית עין של מסדרי יחס דת ומדינה".

תבורדי: "עמדתי נובעת קודס-ככל מעצם השליחות הצבורית שלן, חוכה עלי לספק לאנשי, לאורחים כולם, את צרכיהם על דרך הפשטה. שיקולי הם, מה יכו לים אנו לתת לאזרחים בסגנון הובאות או ההגבלה".

מטרת הכנס נהייתה לדון בהיחס רת' יסודותיהם. דת
ומדרינה, וזה לא היהין הראשון מஸגנו, דיון קשי, יש
אמרם, הסר תוחלת. אלא מה, אין אפשרות להפרות
מננו. קיימת תחזונה, ולא בלחמי-מודצתה, שהחול כבר
נאמר בנוסח זהה, ובכל אופן שום דבר לא זו. לא רק
שלא זו, נראה שהמצב מוחמיר וחולק, ושני המוסדות
האלה רת' ומדרינה, פשות מתקשים לדור ככפיפה אחת.
הירין וגוכחי הניב הרובנה חילוקי דעתות וכמה נקורות
הסתמכת. נקורות הסתמכת האלה יכולות להתפתח
למשהו. בתנאי שהפרטנות יופקעו מידי הפליטים-קאטם.
יתכן שהגייה העת שכוחות חזקיז'פלמנטרים יטול
יוםה לידיהם. בynesון לגשב אמנה חברתיות חדשנה
אנגה שתקבב את רצונם ויזכרים של הצדדים השוניים

המתרנינים: אברהム בורג, שהתחמה בשנים הביע של הוותיקנים של ימי. המתרנינים הדרגו את עבידינו הום הייחוז של שמעון פרט. הירבה להרצות ולפוגש את קהילות יהודיה העולם, והקיט בשנה אהדרנה מוסד יי'ורי לילמור יהודית, ב'ת' המדרש הפתוחה. אין שם זיקה בין עמורתי והшибתו לבני העמדות ומקובלות בהדרות הדתית-לאומית כיו'. הרבה מוג罕 בירז'ן יציג את ה'ב' והוותם הורד, ד' החזקן במלוד הדינונים מלהשוו את עמדותיו האמי' תייז, ורבה שאלות נשארו לא מענה. הרבה ברוד מנהל הפרנסים של צעריך ה'ב' כיישרל, וודאי שתשובות לשאלות יש בירדו, אך הוא כאמור סירב להHIGHASH.

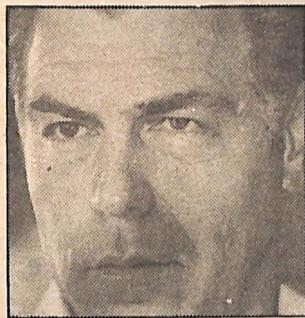
פ'ודס' אדריאל ריז'ן-צ'בי' מרצה בכיר בפקולטה למשפטים אוניברסיטת תל-אביב. היה שותף לצוות שחcin הצעה לחוקה, ולאחרונה חקר את יהדות לנששים בתדיין ריבוניתים. התפרסם מואוד בעשיטים האחרונים בהצעירין ריבונית רת ומרינה. בוגר בונ'עקביא, ואחיה ריש מורה לכהונת הרחים לאנויות ארכיאולוגיות.

הנישואין ומיהו יהודים וכדומה הם החשובים בעיני.
“אני הייתה בא במאם ליריד איזושהי עיסקה צייבורית
מהוחז לכולל הפלמנט, מוחץ לחוקי החוקה, בין תחום
הביבור לבענ תחומי המשורה, אבל שהמסחר והרווחת
המאלכה יהו סగירות הרמטית”.

ששׁ שפטים: "קדום כלול, לרובית התימחון יסתבר לך, יישואיל רוזן,شكل למאי להציג אתך למדודוס ווונדרי, אבא אל אי אמרתך לך את זה מראשך. עכשוי בא תקשיב לי, קוקודם כלול, אני נגיד בפה רת מההורינה דת מסמיכה פשיטותה, שלגבי, המשמעות של הפרדה דת מדיניה פליפרויו מתן גט שייחוץ לעניין היהודי מהדרת החותם. באוטם מערכות לאומיים, צייררים, ציוניים, דודינו, באופן תרכובתי וכאופן דסטרוי. כיון שמדובר ככליכך עדינה ולכליך רגשנה, כיון שמדובר היבטים כפוי שהוא בניו הימים שונה מחרות ושותא דת, באבשאותם החלקיים של החוגים החזרדים והחוגים הדתיים, או כיון שכך, מתן גט שייחוץ היה תהליך אידורו-סיביל להחולתו, ואני איני רווצה בזאת.

"אני חושב כמו מורי ורבי ליבקוביץ', שמרדינה אינה אם מכשיר בלבד, ואני לה שום ערך מכל צד שהוא, וביעניין הזה אני חושב שאני אנט'יפטיסטי, ישעיוו הורוכרים שהיא צריכה לקרים לטעמי, זו הבהיר את עתידו של העם היהודי ולעשות כל מה שאפשר לקידודם ולבנניהם ולבנניהם שלם. בנוונם, אני וחושב שבאמצעות המרדינה, באמצעות התנועה הציונית, אם מותר לי לחזור טיפה לאלה, באמצעות החווית השפה העברית, הספרות, באמצעות כל מיני מערכיים מסווג, האנחנו הבהירנו במשמעותם והזהות יהודית, גם אם בלתי-תדיתית, למשך עוד כמה וכמה דורות. אני יוציא מהי זמן וזה ייקח, על כל פנים, העניין הזה חשוב בעניין, וכך אני יוציאו בחריפות בת מומינן.

פרופ' רוזנץבי: "אני רוצה לדבר פשוט. שיהיה חופש דת במובן המקובל, וחופש מרת במובן המקובל גם כן"

"נרצה לוי שכאן אנחנו הצלחנו להציגו לפחות שנתיים" – אמר רוזן. "ההשראת השם מושפעת מארם אוטם, חוק החמץ והוחך החזיר?"
 רוזן: "חוק החזיר, אם אני מסכימים אני אשים לך כללה. האם ידוע לך שחוק החמץ התקבל ללא כל לחץ ברובו של חברינו נססת חילוניות, פשות מארם כי הדבר הוא סמל, באמת לא אכפת לי אישית אם אותו אדם פותח בפסח, אפילו אם אני/Area אותו ואוכל, לא ייעל. השאלה היא מה הגבולות ומה התוחמים של גדרה, או כמה חוקים נוספים שມטרתם לשומר, למנוע עים בעמיד, שהולכים בכיוון גוזרו, כמו בתחום

ה' אחד יהיה לנו רוב בכנסת להפרדה, יהיה דור
ו-הדור מדבר הזה, כמו הרכה פעםם בדורות מדבר,
ש מחריג גדול מאוד בתבולות או בהיעלמות של
הדור החבר הירושלמי. הדור הבא שיקום היה
או אוטופיה של אריאן.

הראשון צויך להיות יצירת אטמוספירה
אנושית. קיימות היום בגל שחיותה של הרת
המערכת
באים יוכלו להיאבק ביחיד, אטמוספירה
היא. "אם השאלה היא האם ניתן למצוא פתרון
לזאת קיימת היום בין האיזיבר הדתי והחילוני, אני
קודם כל שנעמיד את הדברים בפרופורציה הנ'
בשביל, לפחות. אדם חוכש כיפה הוא אדם דת,
ככל לעמיך על אלף שגרים בכמה משותפים ומי-
עם פעילותם משותפות עם אנשים חילונים, ויש
שם תגנה מלאה בכל עניין. הבהיה היא לגבינו
אנו במחנה הדת".
ונז, איש חילוני לחילוני, לא אסכים, שיכפו עלי
שאנום לזרען, לא אסכים, לא אסכים, לא אסכים,

שבתת – הסיטור של חוק שנות עבורה ומנוחה, שהל
סוסום גדול לכל הרעות, ולא חשוב כרגע אם החוק
טוב או לא, אבל הוא הדין בગטואיזיה של
הר הדת, והגטואיזיה קיימת".
דבר: "אייה? היכן קיימת גטואיזיה מכוונת? נהפוך
חרדים מתכנסים כל הזמן בಗטאות משליהם וdochkim
ים החוצה?"
רוזן: "אני אסביר. אני 20 שנה עוסק בנושא זה,
צומת, יהודים ותדים לא יכולים להיות קורחי
מאים או קברניטיים באיל על.
ובכשיון, מה הלאה? אני מסכים, ובכך אני חולק על
אל. שהדמוקרטיה והחוק צריכים להיות הגורם
זוז שמעל לכל, כי ככלעדיהם אין אפשרות פה להתקאים.
ונוסחה של בՏגיות המעשית היא להבחין בין הצד
ווני הקייתי לבין הריברים בשטח. למשל, לו היו תי
חד הדת, הייתה מעלים עין ומפריד באופן פרטני
הווים הבירור לתהום המשחר בת בתה, אבל בתנאי שהוא
הדרדי. אנו מוכן להעלימים עי, כי אין אפשרויות
אנו, כי לא תחש שעל כל רבר אפשר להילחם, אבל

לא להעלות את המדינה ל夸ירטיזן עליון, אלא
שומר על האפשרות של אופוזיציה למדינה, שתהיה זו
לט ביד אדם, שהוא עצמו בן העם, לומר, "זנה עני"
שם בממלכה החטאה הזאת והשמדתי אותה מעל פנִי^{אדמה/, וזה עמוס.}

זוכך, דת שאין בה כוח לומר את הדבר הזה, אין לו
בליל זכויות קיימים, ולבן בשורת היחסות מוניות קומסכל
הפרדה מוחלטת וטוטלית בין הדת והמדינתה, וזה הדבר
בכנזגרוין לא רצח בו. כמו שאמר לי בפירוש, אני רוצה
ההமדרינה תחוייך את הרות בירדיי".

"או' עובודה בשבת. אין ספק שעניןין חוק השבת, אוחזה
הבעיות הבסיסית האמיטיות שלו, שהוא עניין מופסח
ראש. אני חושב, שציריך להגן על זכותו של יהודי רתוי
שלא להיחש לפיטורם בגלל שמירת שבת. כיצד להגן
ובאלו' דרכים להגן, זו כבר בעיה של טכניתה." שטוטרוף
"תן לי רק דוגמה קטנה, על-פי רוחך, כיצד תראה
במפעל שכן עובד בשבת, את האפשרות להעסקת יהודים
רתוי שאנינו רוצח לעובדו בשבת".

פרק' רוזצ'צ'בַּי: "הָרִי יְוָם מִנוֹחָה יְהִי לְכָל עֲוָבָר, כְּדֵי
שָׁגֶם שָׁוּמָר שְׁבַת יְמִינָה אֲתִיכָּה אֶת מִקְמוֹ.
"אָנָּי מִסְכָּם. אָנוּחָנוּ מַרְכָּבִים בְּעַצְם עַל פָּתְרוֹן שְׁמַבוֹסָס
עַל עֲקָרָנוֹת מְסֻרִים. הָוָא אִינְנוּ מַבוֹסָס בְּאוֹפָן סְתָמִי עַל
אִיזּוֹשָׁהָי הִיסְטוֹרָה שֶׁל סְטוֹטָסִיקָוּ. הָוָא אִינְנוּ מַפְרָשָׂום
הַסְּדוּר שֶׁהָוָא הַסְּדוּר חִילּוֹנִי אָוּ דָתִי, וְהָוָא יוֹצֵר לְפִי דָעַתִּי
אִיזּוֹהָוּ בְּסִיסִּי".
פרק' לִיְבּוֹזִיִּי: "אָנָּי מוֹכְרָה לְהִגְדִּי, שְׁכָלֵל אַינְיִנִי
רוֹאָה שֶׁפֶה מִשְׁוֹתָפָת בִּיבִּזִי וּבִזִּין רָוב הַכְּבוֹדִים בְּאָן. אַבְלָיִשְׁ"

על כל פנים בסיס לדין רצני ובין לבין אל. עם כל אחד מהם, אין לי כל בסיס לדין משותף. ואם שטרום ולא עם איש חבר', משומש שהם כולם רוכחים על הטע של המדינה. בعنيי, לא גורלו של העם היהודי ולא גורלה של היהדות קשורים במדינה. אי אינני בטוח כלל וככל לגביו עתידו של העם היהודי, ולא לגביו עתידה של היהדות. עמדתי היא אנט'יפטיטית מובהקת. אי אינני אנרכיסט, אי מאמין את הצורך בקיום מנגנון שלטון לעם, אבל הוא איינו אלא מנגנון. לא גלויים בו שום תכנים ערוכים, אשר על-פייהם האדם מקבל את

וההשלכות וההכרעות האקונומיסטי-לאומיות של יהודים.
ולגביו המציגות שלנו, פשר הדבר זה הוא הפרה
טוטלית ומוחלטת בין יהוד וומרינה. בזה אני מורה לך
לכת מפרק הרבה יותר. אני למשל נגצע מכל ביתכונת
שטעוקם בכוכבי רשות חילזון. גזרן בפרטים. ויהי אמן
ענין' דונושאיין האודוחיים. כאשר כתבת' את זה לראשוונה
בשורה של מאמרם שעוררו בשעתו הרבה מאוד וכוחיים
בשנות החמישים, היו לי' שיחות עם כמה מהלה המוחוד
קdem, אני מניה בעדרך, גזרני תורה בירושלים. כולם
הסכלמו איתי. זה עניין אינטנסיבי בשילוב. מבחינות
החלכה, אהיל, צודק שאם אנשים כבירושים
מסרבים ואינם רוצהں בקיידושין על-פי התרבות, או לא
תוכלו לومة, "זוקה אין אוד עשה בעילתו בעילת' נזות"
נגד המציגות הלאין' זוקה. ובכן, אם היה סידור כזה
שבניאדרם מחליטים בעצמם. אם הם רוצהں קידושין על-
פי תורה, או אינם רוצהں קידושין על-פי התרבות, או אלה
שאינם רוצהם, לבוגרים אין הקידושין תופסם. האישה
איןנה אשת איש, ואו אין בכל עניין של ממורות, ואין
שם חזשין".

תל-אביב – קהיר קו יומיומי

* מטל אביב – כל ימות השבוע כולל יום שבת
שבועה 30 – יציאה מכיכר אטרים

מירושלים – כל יום למעט יום שבת בשעה 6.45 מהחניה המרכזית – משרד ניצא טורס

מרכז הזמן – רח' פרישמן 15

טל' 03-231502 , 231725

רכישת כרטיסים במשרדי ניצא טורס

יבכל משרדי הנסיעות בארץ

ניצא קו קהיר CAIRO LINE

